

Ik denk...

Wat

Methodiek waarbij je alle betrokkenen de verschillende perspectieven laat innemen om op basis daarvan tot uitwisseling en gesprek te komen.

Werkwijze:

- De verschillende betrokken partijen kruipen elk in de huid van:
 - het slachtoffer
 - de dader
 - de familie van het slachtoffer
 - de familie van de dader
- Ze schrijven telkens op een ander blad de gedachten en gevoelens van de verschillende personen op
- Nadien presenteren de verschillende betrokkenen hun collage en geven een korte toelichting.
- Vervolgens duiden slachtoffer en dader voor hun positie die gedachten aan die hen het meeste aanspreken? Waarom?
- Begrijp je de belevingswereld van de andere?

Benodigdheden:

- 4 x A3 (flapover)
- Stiften
- Gevoelsmonsters gebruiken als extra (zie fiche emotionele ontwikkeling)

Tips en aandachtspunten voor de begeleiders:

- Geef de verschillende betrokkenen de ruimte door zelf geen oordeel uit te spreken.
- Gedachten worden niet in scheldwoorden weergegeven. Het gaat om emoties van teleurstelling, angst, verdriet etc.

Bronnen (url, auteur,...):

Pinto, D. Interculturele communicatie. Houten : Bohn Stafleu Van Loghum, 1990
KPC groep, Nederland: lesideeën bij geweld